

Hoornist Rob van de Laar zeer vereerd met hoge Nederlandse Muziekprijs

Op 4 januari mocht Rob van de Laar (29), voormalig hoornist van Fanfare De Vooruitgang, de door het Fonds Podiumkunsten ingestelde Nederlandse Muziekprijs voor veelbelovende jonge musici ontvangen.

De prijs is eerder toegekend aan Jacob Slagter, Janine Jansen, Jörgen van Rijen en Lavinia Meijer. Rob van de Laar woont en werkt in Salzburg, waar hij vanaf juni 2016 solohoornist is bij het Mozarteumorchester Salzburg.

Zeer vereerd en trots

In een interview op 11 december in het tv-programma Podium Witteman, waar Rob als *rising star* werd geïntroduceerd, zegt Rob dat hij zeer vereerd is met de prijs en dat hij hem vol trots zal dragen. Hij vertelt dat hij uit een muzikaal nest komt en al jong bij de fanfare was. Hoorn is volgens Rob niet gemakkelijk om te leren, maar wel verdomd mooi als het lukt. Als Witteman de hoorn met jachtsignalen associeert, zegt Rob: 'Met een hoorn kun je veel signalen blazen, maar het is een veelzijdig instrument. Schumann ziet de hoorn als de ziel van het orkest en dat ben ik met hem eens.' Rob mocht zelfs nog reclame maken voor zijn eerste CD, die in januari uitkomt: 'Heartfelt – Romantic works for Horn'.

Mijn broer staat nu in een illustreer rijtje

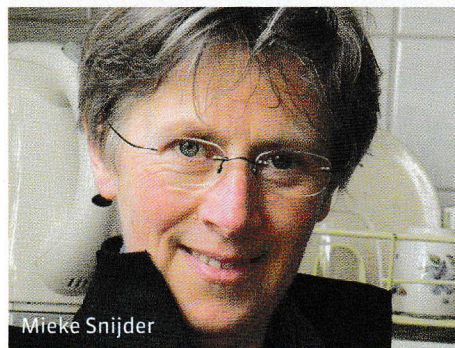

Ruud van de Laar

Ruud van de Laar, broer van Rob, ziet de Nederlandse Muziekprijs als een soort koninklijke onderscheiding. 'De exclusiviteit zegt iets over wat je hebt bereikt in de muziek. Rob hoort nu bij de crème de la crème van de Nederlandse topmusici. Dat hij deze prijs zo vroeg in zijn carrière krijgt, wijst op bijzondere kwaliteiten. Ik ben ontzettend trots dat hij dit heeft bereikt. Mijn jongere broertje is me muzikaal voorbij gestoven. Ik herinner me een pleintjesconcert, toen ik al bij de grote

fanfare zat en Rob nog bij het jeugdorkest. Dat speelde Go West met een behoorlijke tegenstem in de hoorns. Op die plek hoorde ik ineens een enorme hoornpartij dwars door het jeugdorkest galmen. Dat was Rob, die in zijn eentje het jeugdorkest op een hoop blies. Verder herinner ik me dat hij in elk volgend concert al weer gegroeid bleek te zijn. Ik ben heel blij voor hem, maar ik plaats hem niet op een voetstuk. Ik weet dat hij zich realiseert dat hoge bomen veel wind vangen en wij weten allebei hoe hard het professionele muziekwereldje kan zijn.'

Mieke Snijder

Ik was niet gewend aan dergelijk talent

Mieke Snijder, die Rob én Ruud les heeft gegeven, had niet verwacht dat Rob bij haar op hoorn-les zou komen en ook niet dat Ruud, die cellist was, trompet ging spelen. 'Ze waren enorme aanwinsten voor de fanfare, zeer begaafde jongens. Ik was op de muziekschool niet gewend aan zulke talenten en moest totaal omschake-

len. Dat Rob geen trompet wilde gaan spelen zoals zijn broer, verbaasde mij niet. Ruud was een krachtpatser, een echte trompettist die snel furore maakte. Rob was fijner gebouwd en introvert. De hoorn, een fijngevoelig instrument, past bij hem. Ook hij maakte snel vorderingen. Ik herinner me dat zijn vader tijdens een vakantie een boek voor hem kocht met CD-begeleiding, maar in de eerste les na de vakantie was het al achterhaald. Veel zullen we er niet uit gestudeerd hebben. Zelfs het volgende deel zou al te makkelijk zijn geworden. Door ziekte kon ik Rob helaas niet begeleiden in de voorbereiding op zijn B-examen. Ik hoorde hem pas weer maanden later, als jurylid bij dat examen, en ik was verbijsterd. Begeleid door zijn vader speelde hij een prachtige vertolking van een werk waarvan ik had gedacht dat het voor dat examen te moeilijk was. Het klonk professioneel en volwassen en vooral zeer muzikaal. Daarna is Rob naar een andere leraar gegaan, die nog meer uit hem gehaald heeft. Dat proces heeft zich voortgezet tot waar hij nu staat, met deze fantastische muziekprijs!'